

vel kan fremgaae af en agtværdig Følelse for det ægtefællelige Forhold og for den brødefulde Ægtefælle, skjøndt den samme Følelse leder til at attraae Forbindelsen hævet. Det er endvidere en Forudsætning, at Straffen altid skal fastsættes ved Dom og ikke ved Resolution af Øvrigheden — jfr. derimod Fdn. 24de Septbr. 1824 § 4 —, og det vil derhos af Paragraphens Indhold sees, at det er Meningen, at Begjæringen om, at Sagen skal bortfalde, maa gjøres inden der falder Dom i Sagen (i første Instants). Det tør nemlig antages, at der altid vil være tilstrækkelig Leilighed for den uskyldige Ægtefælle til at fremkomme med saadan Begjæring, naar der er et virkeligt Dnske om, at Sagen skal bortfalde, forinden Doms Afgjælse, uden at det behøves at foreskrive, at den Fornærmedes Erklæring skal indhentes, inden Sag anlægges; men under denne Forudsætning maa det formeentlig ogsaa antages, at den Interesse, som den fornærmede Ægtefælle kan have i, at Straffen estergives, efterat Sagen er behandlet og paafjendt, er af en anden Art end den Følelse for det ægtefællelige Forhold og for Ægtefællen, som der er skjellig Grund til at tage Hensyn til; naar den bevæger den forvattede Ægtefælle til at pnske Sagen dysset ned eller afsluttet uden Dom. I Overensstemmelse med denne Betragtning er det derimod, at der gives den Fornærmede Leilighed ikke blot til at faae Sagens videre Forfølgning standset, men ogsaa til at forhindre, at der reises Sag eller at Tiltale institueres imod den skyldige Ægtefælle. — At der ikke ved Paragraphen gjøres nogen Forandring i Henseende til de privatretlige Virkninger af Hoer til at faae Ægtefællens hævet m. v., jfr. D. L. 5—2—52, Fdn. 21te Mai 1845 § 3, behøver neppe at siges.

I Udkastets § 157 omhandles Bigami, eller den Forbrydelse, der bestaaer i, at en gift Person vidende indlader sig i Ægtefællens med en Anden. Dette betegnes i Udkastet ved, at en gift Person indgaaer Ægtefællens; herunder indbefattes alle de Tilfælde, hvor det tidligere gyldigt stiftede Ægtefællens, hvad enten det har faaet kirkelig Indvielse eller er et borgerligt Ægtefællens, ikke igjen er blevet fuldstændig opløst ved Skilsmisse eller Død paa den Tid, da det

andet Ægtefællens, kirkeligt eller borgerligt, indgaaes, og man har ikke anseet det fornødent, i Righed med hvad der er skeet i fremmede Straffelove (saasom den preussiske, brunsvigiske og hannoveriske), ved Tilføjinger særligt at fremhæve dette. Af de brugte Udtryk fremgaaer fremdeles, at Forbrydelsen fuldbyrdes ved Indgaaelsen af det andet Ægtefællens, uden Hensyn til, om Samleie har fundet Sted eller ikke; er Bielsen ikke bleven fuldbyrdet, vil der kun kunne blive Spørgsmaal om Straf for nærmere eller fjernere Attentat paa Forbrydelsen. Det er med Hensyn til Begrebet om Bigami ligeegyldigt, om den anden Person, med hvem Ægtefællens indgaaes, ligeledes er gift eller ikke, og om der end efter Omstændighederne i det første Tilfælde kan være Anledning til Anvendelsen af en strengere Straffegrad for de paagjældende Personer, skjøndes der dog ikke at være Tvivl om, at den norske Straffelovs Kap. 18 § 10, at afskille disse to Tilfælde ved særlige Straffebestemmelser, saameget mindre som der for Bigamiforbrydelsen i Almindelighed maa foreskrives en meget alvorlig Straf af en ikke ringe Bidde. Den i D. L. 6—13—23 fastsatte Livsstraf bør imidlertid uden al Tvivl forandres og ikke lidet nedsættes; man har meent, at Straffen i Almindelighed passende kunde sættes til Strafarbejde fra 2 indtil 6 Aar. Hertil bør dog formeentlig knyttes en Bestemmelse, som aabner Afgang til en Nedsættelse af Straffen „under særdeles formildende Omstændigheder“. Som saadanne har man navnlig haft de Tilfælde for Dø, hvor den Paagjældende har haft nogen Grund til at formode, at det tidligere Ægtefællens var hævet ved den anden Ægtefælles Død, skjøndt han ikke har nogen Visshed eller bestemt Overbeviisning i den Henseende, og navnlig ikke har faaet Skilsmisse (jfr. Fdn. 11te Septbr. 1839 § 14 jfr. § 16), eller hvor det tidligere Ægtefællens var hævet ved Dom, der imidlertid var appellabel og senere ved høiere Rets Dom forandres, jfr. Fdn. 23de Mai 1827, eller faktisk i længere Tid har været hævet ifølge Separationsbevilling. Det er imidlertid fundet betænkeligt, udtrykkelig at binde Afgang til Straf nedsættelse til Tilstedeværelsen af et af disse Tilfælde, da der vel kunde være